A°. 1834. N°. 9.

DONDERDAG DEN 30sten JANUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

ADVERTISSEMENTEN.

(2187) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 31 Januarij 1834, des morgens *negen* uren, ter kastelenije van gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen: De Slaven met namen: *Roza*, *Sophia* en *Frans*; aankomende J. P. SANDERS, geboren TOURO.

Paramaribo den 25 Januarij 1834.

(5812) Publieke inschrijving ter *Nieuwe Wees- Kurateele- en Onbeheerde Boedels Kamer*, op:

14 Balen heele } KOFFIJ.
1 Baal gebroken }

En 13 Balen CACAO, van de Plantaadje *Tijrol*.

De inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen tot op Zaturdag den 1sten Februarij e. k., des voormiddags *elf* uren.

De kooper zal *f* 1-10, voor de ledige zak moeten betalen.

Paramaribo den 29 Januarij 1834.

De Scriba bij de Commissie tot de zaken van opgemelde Kamer,
R. GOLLENSTEDE.

(5770) Op *HEDEN* namiddag ten *vier* uren, *tweede VENDU*, ten huize bewoond door den Heer A. G. BOHLAND, van diverse Winkelwaren, Meubelaire Goederen, &c. &c.,

Paramaribo den 30 Januarij 1834.

C. A. FISCO,
2de Commies.

(5823) De AMBTENAREN, provisioneel belast met het Departement der *Nieuwe Wees- Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer dezer Kolonie*, zullen op Vrijdag den 14den Februarij e k., ter voorschreve Kamer, des namiddags ten *vier* uren, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiek doen verkoopen:

1°. Een *ERF* en de daarop staande Gebouwen, gelegen alhier aan de *Wageweg Straat*, bekend onder La B. No. 101; aankomende den Boedel ABRAHAM DA SILVA CURIEL.

2°. Een *ERF* met een der daarop staande Gebouwen, gelegen aan de *Ledesma Straat*, bekend onder La. D. No. 816; aankomende den Boedel JOHANNA MARGARETHA VAN GENNEP.

3°. Een *ERF* en de daarop staande Gebouwen, gelegen aan de *Kromme Elleboog Straat*, bekend onder La. A. No. 94; aankomende den Boedel MARIA ERDMUTHA ROTHE, laatst wed. JOHN EVANS.

De verkoop-conditien en bewijzen van Eigendom zullen drie dagen vóór den verkoopdag ter *visie* liggen ten huize van den Vendumeester voornoemd.

Paramaribo den 30 Januarij 1834.

C. A. FISCO,
2de Commies.

De WIJKMEESTERS der Wijk La. A, zullen, ingevolge Publicatie de dato 5 Maart 1828, op Donderdag, den 20sten dezer, een aanvang maken met de *jaarlijksche opneming* der Personen in hunne Wijk woonachtig. — Strekkende deze tot *kennisgeving* aan de geëerde Bewoners van voormelde Wijk.

Paramaribo den 27 Januarij 1834.

J. J. B. DE MESQUITA.
C. D. KONING.

De WIJKMEESTERS der Wijk La. D., 1ste gedeelte, zullen, overeenkomstig de Publicatie, de dato 5 Maart 1828, op Maandag den 3den Februarij, eene aanvang maken met de *jaarlijksche opneming* der Personen in hunne Wijk woonachtig; strekkende deze tot *kennisgeving* aan de geëerde Bewoners van voormelde Wijk.

Paramaribo den 27 Januarij 1834.

C. L. G. LINCKERS.
J. NUNES.

(5763) Zonder medeteekening van den ondergeteekende voor een kwart aandeel in de Plantaadje *Anna'szorg*, aankomende de Erven J. M. THOMAS, mede Administrateur, wordt geen hulde veel minder eenige betaling voor gezegde aandeel gedaan op requisitien aan de respective Leveranciers.

Paramaribo den 29 Januarij 1834.

S. B. KLEINE qq.

(5867) Allen die dengdelijke vorderingen hebben, ten lasten van wijlen den Heer EILBERT VAN DER VEEN, in leven *Directeur* op de Plantagie *Clevia* worden vriendelijk uitgenoodigd om ten spoedigsten, uiterlijk binnen *veertien* dagen, daarvoor de voldoening bij den ondergeteekende te ontvangen; — zullende na verloop van dien tijd het *saldo-kas* aan de Erfgenamen worden overgemaakt, en geene vorderingen verder in aanmerking komen.

Paramaribo den 28 Januarij 1834.

H. P. VAN MARK qq.

(5759) Mejufvrouw J. DE GRAAF vertrekt

Mengelwerk.

BIJEENKOMST VAN LORD BENTINK, GENERAAL-GOUVERNEUR VAN OOSTINDIË, EN RUNJIT SINGH, KONING VAN PUNJAB. (*)

Alle toebereidselen waren gemaakt. Den 19 October brak Lord *Bentink* van *Simla* met zijne familie op naar de forten *Ramgurh* en *Nalagurh*, welke ten jare 1814 den *Engelschen* in handen waren gevallen. Des avonds van den 22 October begaf hij zich naar *Roupur*, alwaar zijne troepen reeds den vorigen dag langs een' anderen weg waren aangekomen. Aan den voet der heuvels, welke zich achter deze stad uitbreiden, legerde *de Beheerscher der vijf Stroomen* met tienduizend man uitgelezene troepen. Den 23sten des morgens vaardigde de Gouverneur-Generaal eene deputatie aan *Runjit Singh* af, om hem geluk te wenschen met zijne heugelijke aankomst, en de Koning zond van zijnen kant zijnen oudsten zoon, den Rajah *Konwur Kurk Singh*, benevens zes andere voorname *Sheiks* en den *Fakir Aziz-o-Deen*, zijnen arts en geheimschrijver. Noch het gelaat van den jongen *Rajah*, noch zijn gansche voorkomen verrieden den toekomstigen beheerscher van *Punjab*, den man, die na zijns vaders dood de onrustige *Sikhs* of *Sheiks* onder bedwang zoude houden. Zijne gelaatstrekken hebben iets onaangenaams — zijne manieren zijn gemeen, alsof hij eene slechte opvoeding had ontvangen. Hij verstaat geene andere taal, dan die van *Punjab* — van de *Hindostansche* aanspraak scheen hij althans niets te begrijpen. Intusschen was *Asis-o-Deen* de getrouwe tolk van de gevoelens, welke de Prins te dezer gelegenheid had moeten uiten; want de man nam al de bloemen en beelden der *Aziatische* dichters, al de bekoorlijkheden van natuur en kunst als in beslag, om de verrukking te schilderen, waarmede de aanstaande bijeenkomst het hart van den *Maharadja* (Grooten Koning) vervulde. Men bepaalde, dat het eerste bezoek van den *Maharadja* den volgenden morgen zou plaats hebben, en verscheidene *Engelsche* Officieren kregen bevel, om zich in het leger van *Runjit* te vervoegen, en denzelven naar den Gouverneur-Generaal te geleiden.

Men had over de *Sutlej* eene brug geslagen van zesentwintig platboomde vaartuigen, hoedanige hier in gebruik zijn, en zoo als ze reeds vóór tweeduizend jaren aan het leger van *Alexander* tot het overtrekken van den *Hydaspes* gediend moeten hebben. Deze schipbrug was 360 voeten breed, en ter zelfder plaatse geslagen, alwaar, volgens de overlevering, *Nadir-Shah* op zijnen terugtogt na de verwoesting van *Delhi* deze rivier overstak. *De Heer der vijf Stroomen* vertoonde zich met zonsopgang voor zijne tenten aan de spits eener zeer groote menigte rijk versierde olifanten, die, op zijden, met gouddraad gewerkte dekken, de voornaamste *Rajahs* en *Sindars* van het hof droegen. Zes bataljons voetvolk stonden geschaard tot aan de brug. De ruiterij van den *Maharadja* bestaande uit drieduizend *ghore-churras* (lijfwachten) en achthonderd dragonders, trok nu eerst over de brug, en plaatste zich in twee rijen aan de andere zijde der rivier. Dit paardenvolk bezette den weg ter lengte van omtrent drie vierde mijl. De *ghore-churras* droegen eene kostbare kleeding van gele zijde, en waren met lansen, karabijnen, pistolen, pijl en boog uitgerust. De aanvoerders waren van het hoofd tot de voeten gewapend; de helm was van gepolijst staal, met een' vederbos; een blinkend pantsier dekte de borst, en zij droegen bovendien armstukken. De trein had langen tijd noodig, om over de brug te trekken; want er konden naauwelijks vijf of zes olifanten nevens elkander gaan. Aan het hoofd van den optogt bevond zich de *Maharadja*; voor hem heen reden alleen *Koshal Singh*, opperbevelhebber van zijne troepen, en de *Rajah Dhion Singh*, zijn kamerheer, op prachtige paarden, om bevelen van hem te verwachten.

De *Maharadja* gebruikte onder het trekken over de brug zijn ontbijt en naauwlijks bereikte hij den anderen oever der rivier of de troepen voor en achter hem kwamen op eenmaal in beweging — een heerlijk schouwspel! Het was, alsof men de ontzaggelijke vleugelen des adelaars van *Punjad* zag, door den magtigen *Maharadja* zelven gezwaaid wordende — zoo belangwekkend was het, den beroemden aanvoerder de bewegingen der krijgslieden, welke hij zoo dikwerf ter overwinning had gevoerd, met stem en gebaren te zien besturen. Het landschap, dat wij aanschouwden, terwijl de troepen naar het leger van *Lord Bentink* voortrukten, paste voortreffelijk bij den schilderachtigen, zeldzamen indruk, welken dit krijgsheer op ons maakte. De schoone vlakte, waardoor de *Sutlej* stroomt, zal ongeveer twaalf mijlen groot zijn, en wordt ten zuiden door eene rij kleine heuvels begrensd, waarop hier en daar tempels en grafteekens prijken. Verre daar achter ligt de stad en vesting *Roupur*. Ten noorden van dit schoone gewest verheft zich de *Himalaya*; de met sneeuw bedekte spitsen van dit gebergte, als reusachtige zuilen zich verheffende, schitterden in de stralen der morgenzon, en in de vlakte ontwaarde men de witte huizen van *Nalagurh* op een afstand van tien tot twaalf mijlen.

De troepen, welke den Gouverneur-Generaal begeleiden, bestonden uit eene afdeeling rijdende artillerij met acht kanonnen, uit twee eskadrons lansiers, uit het eenendertigste regement voetvolk, en uit nog een regement ruiterij. Het voetvolk trok bijzonder de opmerkzaamheid van *Runjit Singh*. Dit was het eerste *Europesche* regement, dat hij onder de wapenen zag. Hij beschouwde het zeer naauwkeurig en hield zich hierbij eene poos op. Thans ging *Lord Bentink* met zijn gansche gevolg den *Maharadja* te gemoet; en, toen zij nevens elkander waren, stegen zij af, en omarmden elkander, naar landsgebruik. Hierop werden de *Maharadja* en zijne voornaamste *Sheiks* in de prachtigste tent geleid, en aldaar vele *Engelsche* Officieren aan den heerscher voorgesteld. Men verzocht hem, in eenen armstoel, ter regterhand van *Lord Bentink*, plaats te nemen; waarop hij de beenen ondersloeg en zich nederzette, gelijk *Budha* op den *lotus* zit.

De held van *Lahor* zal omstreeks de vijftig jaren oud zijn; hij is mager en klein van persoon. De kinderpokken hebben hem het eene oog doen verliezen; maar het andere is zeer levendig en vol uitdrukking. Van zijn voorhoofd konden wij niets zien — het stak geheel in de breede vouwen van zijnen geelzijden tulband. De neus is niet spits, als gewoonlijk bij de *Sheiks*, maar eenigzins stomp, de mond welgevormd en de kin met een' langen grijzen baard voorzien. Lange knevels geven aan het gelaat een meer of min ruw en woest voorkomen. Zijne kleeding,

(*) *Punjab* (de vijf Stroomen), ook bekend onder den naam *Lahore* of *Lahor*, is een uitgestrekt gewest van *Indië*, tusschen 30 en 34o. N. B., ongemeen vruchtbaar in koren, wijn, voortreffelijke suiker, boomwol en allerlei vruchten.

even als die van zijn gevolg, was van gele zijde, welke bij hen *busunte* (lentekleed) heet — de *Maharadja* had zijn gansche hof, zoo mannen als vrouwen, bevolen, zich met de zinnebeelden der vreugde te bekleeden, ten einde een blijk te geven, dat *de boom der vriendschap, door de beide Magten geplant, in vollen groei staat — dat deszelfs groene bladeren en gele bloesems heerlijke vruchten in menigte beloven, en het geluk der beide Staten waarborgen.* Dus trad in ons midden de man, welke in de laatste dertig jaren zich zoo verre boven zijne landgenooten had weten te verheffen. Hij onderwierp aan zich alle de onafhankelijk *Sheiks* in *Punjab*, en bedwong tevens met krachtige hand den overmoed en de eerzuchtige geestdrijverij der *Akalis*.

Na de gebruikelijke pligtplegingen meende ieder, dat de *Groote Koning* onverwijld blijken van de voortreffelijkheid zijner geestvermogens zou geven. — Diepe stilte — na eene lange pauze zag men de lippen van den *Maharadja* zich bewegen, en de woorden: *Lord! sahib kooch peea?* (Lord! houdt gij van de flesch?) kwamen uit zijnen mond. Nu ontstond er een gesprek over de *Indische* en *Engelsche* wijnen, en de *Maharadja* maakte de aanmerking, *dat de Engelsche wijnen infanterij zijn, en de wijnen van Lahor, driemaal sterker dan whisky (brandewijn) zijnde, kavallerij, en dat hij voor zijn persoon de wijnen van Lahor liever had.* — Vervolgens begon men over het doel der bijeenkomst te spreken. *Runjit Singh* zeide, dat in alle gewigtige gevallen, daar het menschelijk verstand niet in de toekomst vermag te lezen, de Sheiks gewoon zijn, hunne heilige boeken te raadplegen. Hij betuigde voorts: »Toen *Holkar* mij drong, om met hem tegen de Engelschen eene gemeenschappelijke zaak te maken, verbood de Godspraak mij, iets te doen, wat aan deze Mogendheid zou kunnen mishagen, en beval mij ten sterkste, altijd alle moeite aan te wenden, om met dezelve in vriendschap te leven." Nieuwsgierigheid scheen ons toe, een hoofdtrek in zijn karakter te zijn. Hij deed allerlei vragen, doch toonde voornamelijk belangstelling in het krijgswezen en in alles, wat daartoe betrekking had. Onze muzikanten speelden in nabijzijnden tenten eenige fraaije stukken, die *Runjit Singh* en zijnen zoon *Kurk* in de hoogste verwondering bragten. De *Maharadja* gaf hun een geschenk van 2000 ropijen. Schotels met allerlei versnaperingen werden aangeboden, en de beheerscher van *Punjab* nam eindelijk afscheid, blijkbaar zeer voldaan zijnde.

Den 27sten kwam *Kurk Singh* des morgens, aan de spits van een eskadron der lijfwacht, in onze legerplaats, om, namens *den Grooten Koning*, den Gouverneur in diens tent te noodigen. Dien ten gevolge trok eene sterke afdeeling lansiers en dragonders over de schipbrug, en schaarde zich op eenigen afstand van de rivier. Gedurende dezen optogt naar het leger van den *Maharadja*, zag men dezen weldra, op eenen olifant gezeten, door eenen verrekijker onze ruiterij beschouwen. De Koning had zijne oplettendheid hierop zoo geheel gevestigd, dat men moeite scheen te hebben, hem te doen begrijpen, dat de Gouverneur Generaal in aantogt was.

Langzaam en in goede orde ging de trein voorwaarts. De muzikanten der lansiers trokken vooruit. Het steken hunner trompetten wekte de echo's der bergen, welke nog nooit zoodanig iets gehoord hadden. Aan den ingang der legerplaats verhieven zich twee zegebogen, welke naar de koninklijke tent leidden, en waaronder de Gouverneur met zijn gansche gevolg doortrok. De vierkante ruimte, waar de *Maharadja* zijne tent had opgeslagen, was ongeveer honderd roeden groot, en met karmozijnroode, met gele zijde afgezette kleeden omgeven. De deuren der tent waren boogswijze gemaakt en met scharlakenroode, met gele zijde en goud geborduurde gordijnen behangen. Eene lange galerij, uit eene menigte, in eene regte lijn opgeslagene, tenten bestaande, leidde naar de koninklijke tent. Ter wederzijden van deze galerij stonden stoelen. De Gouverneur en zijn gevolg werden verzocht, te gaan zitten. Zijden stoffen en de schoonste *Perzische* tapijten van ongemeen fraaije teekening bedekten den grond, en de tenten waren met de heerlijkste shawls van Cachemir met gouden franjes behangen. De pracht in de koninklijke tent ging echter nog alles te boven. De wanden waren met karmozijnrood, met gouddraad doorweven, fluweel bedekt, en in het midden een klein paveljoen, insgelijks met fluweel behangen, maar derwijze met goud, parels en edele gesteenten overladen, dat men van het fluweel bijkans niets zag. Te midden van zoo veel pracht stond de troon des beheerschers van Punjab, onttrokken aan de oogen van het gemeen. Ter regter- en linkerzijde van de koninklijke tent waren twee andere, kleine tenten opgeslagen; in de eene had de lijfwacht verblijf, welke, zoo als reeds gezegd is, in gele zijde gekleed en gelijk de oude ridders gewapend was; in de andere huisde eene afdeeling geduchte *Amazonen*, wier schoone oogen eene groote verwarring in de harten der krijgslieden van *Lahor* veroorzaakten.

De groote Koning was ditmaal in groene zijde gekleed. Hij droeg geene andere juweelen, dan diamanten. Een prachtige diamanten vederbos schitterde aan zijnen tulband, en in het midden van eenen met drie diamanten bezetten armband zag men den beroemden *koh-i-nur* (den licht berg), welke eens den paauw sierde, die den troon van Delhi verheerlijkte. Deze onschatbare diamant is van langwerpig ronden vorm, zoo groot als een ei, en als brillant geslepen. De beide andere diamanten aan den armband waren ook van ongemeene grootte, en in de gedaante van een hart bewerkt. Nadat de menigvuldige voorstellingen van personen over en weder geëindigd waren, liet men eenen troep Amazonen voorbijtrekken, welke alleen met hare schoonheid gewapend waren, die zij echter voor onze blikken poogden te verbergen door middel van zilveren bladen, welke haar over de oogen hingen. Vele dezer vrouwen schenen zeer schoon, en hadden eene bevallige houding; zij waren getooid op eene wijze, volkomen bij hare leefwijze passende. Na deze Amazonen zagen wij de paarden van den Maharadja voorbijtrekken, deze hadden allen fluweelen, met goud en zijde rijk geborduurde dekken.

Den 29sten ging *Lord Bentink* des morgens over de *Sutlej*, om eene wapenschouwing der troepen van den *Maharadja*, die ten naastenbij 11,000 man bedroegen, bij te wonen. Koning *Runjit* had midden op de vlakte eene met zilver rijk versierde tent van twee verdiepingen laten opslaan. In het prachtige bovenste gedeelte namen de Gouverneur Generaal en de *Maharadja* plaats. Het voetvolk voerde alle bewegingen zoo vaardig en juist uit, als ooit de troepen der *Oost-Indische Compagnie* doen. De krijgstucht en goede houding der troepen strekken de Koning allezins tot eer, vooral wanneer men bedenkt, dat hij weinig hulp van Europesche officieren erlangde, en dat de menschen, welke hij moest afregten, muitziek en niet zeer handelbaar waren. De Koning zeide ons, dat hij twintig bataljons geregeld voetvolk, zoodanig als wij daar zagen, honderd veldstukken en eene groote menigte ruiterbende had.

De beheerscher van *Punjab* had Lord *Bentink* en diens gansche familie tot een avondbezoek uitgenoodigd. De tenten waren aan de helling van eenen heuvel, drie honderd schreden van de rivier, opgeslagen. De grond in den ganschen omtrek was door de bekwame tuinlieden van *Lahor* in prachtige bloembedden veranderd. Het jonge koren dat men vóór eenigen tijd gezaaid had, vormde eene soort van grasperken, die in den vorm van olifantskoppen, paarden, herten en allerlei dieren uitgestoken waren. Eene schitterende verlichting verspreidde de helderheid van den dag over den tuin, alwaar kunstbloemen cipressen, heesters van allerlei soort overal met veel smaak aangebragt stonden. In het binnenste der tent werden onze oogen door eene pracht, door eene menigte van kostbaarheden verblind, waarvan wij, zonder de fraaije beschrijvingen der paleizen van *Harounal-Raschid* of van Koning *Salomo* op het toppunt zijns roems, ons geen begrip zouden hebben kunnen vormen. Met goud geborduurde tapijten bedekten den grond, en in een verwonderlijk schoon, klein paveljoen stonden drie ronde troonvormige zitplaatsen, met goud belegd en keurig bewerkt. De zetel in het midden was voor den Maharadja, de beide anderen voor den Gouverneur en voor Lady *Bentink*. Achter deze zetels zag men een gouden, met diamanten, smaragden, saffieren en robijnen als geheel overdekt rustbed. De tent werd door prachtige kandelaars van gedegen goud verlicht.

Weldra verschenen de Amazonen, ditmaal gewapend met pijl en boog, — aan derzelver spits de hoofd-aanvoerster, de meest begunstigde vrouw van den Maharadja, kenbaar aan haar kleed van scharlakenroode zijde en de witte veder op den tulband. Dezelve hadden nog drie andere aanvoersters van minderen rang, op wier tulbanden insgelijks witte vederbossen prijkten. Na dat zij eenige dansen uitgevoerd hadden, beval de Maharadja eene der vrouwen, te zingen; nu werd een groot blad met zilveren vazen vol goudstof voor hem op een *tabouret* geplaatst, en het gezang, benevens een spel van zeer zonderlingen aard, nam een' aanvang. Eene der vrouwen en de Maharadja vingen het aan. Zij namen handenvol van het kostbare stof, en wierpen er elkander mede. Lord en Lady *Bentink* konden niet enkel aanschouwers blijven — zij moesten deel aan het vermaak nemen, en nu duurde het niet lang, of de kampstrijd werd algemeen, en hield aan, tot dat de gansche voorraad verbruikt was. Na deze wonderlijke vertooning werden, op schenkbladen, wijnen van *Lahor* en suikerwerk aangeboden. Daarop deed de Maharadja zijne diamanten en andere kostbaarheden halen, om ze aan Lady *Bentink* te laten zien. Intusschen bleef de wijn, gelijk men gemakkelijk kon bemerken, niet zonder uitwerking op den Grooten Koning; hij was uitgelaten vrolijk, drukte den generaal *Ramsay* en den overste *Arnold*, die in zijne nabijheid waren, alle oogenblikken de handen, en spoorde hen aan, om te eten, te drinken en vrolijk te zijn. Het was reeds diep in den nacht eer de gouverneur generaal afscheid van zijnen gullen gastheer kon nemen.

Den 31sten kwam de Maharadja, begeleid door zijne voornaamste Scheiks, met zons-opgang tot ons over, om met kanonnen en houwitsers te zien werken. Hij beschouwde alles met de levendigste deelneming. De Engelsche kanonniers toonden eene groote bekwaamheid in het schieten; de afstand was eerst zes honderd, daarna acht honderd, eindelijk duizend schreden, en de kogels troffen zeer dikwijls het doel. De Maharadja wilde nu zelf ook eens beproeven, wat hij zou kunnen doen. Te dien einde liet hij eene *Chatta* (een groot zonnescherm) als doelwit plaatsen. Na dat hij met behulp zijner officiers en kamerheeren, tien minuten lang gerigt en gemikt had, beval hij vuur; maar de kogel trof niet. Bij het tweede en derde schot was hij niet gelukkiger. Daarop kregen de Engelsche kanonniers bevel om te vuren, en met het tweede schot vloog het zonnescherm in duizend stukken. Na deze oefeningen liet de Koning een deel zijner ligte troepen bewegingen maken: en, alvorens afscheid te nemen, gaf de Gouverneur hem twee zesponders met voorspan en kruidkisten ten geschenke.

Tegen den avond gingen de Heer *Prinsep* en de majoor *Cadwell* over de Satlej, om den beheerscher van Punjab tot een afscheidsmaal in de tent van den Gouverneur Generaal te noodigen. De Maharadja werd door deze heeren in het Engelsche leger geleid, en aldaar met de hoogste eerbewijzingen ontvangen. Na de gebruikelijke plegtigheden plaatste hij zich aan de met kostelijke spijzen en wijnen welbezette tafel. Een zeer fraai model van eene hangende ijzeren brug werd hem, namens den gouverneur generaal, vereerd. De brug was van brons en ebbenhout gemaakt. *Runjit* toonde veel belangstelling in het geschenk, en liet zich de geheele inrigting verklaren. Na legde *Prinsep* aan den Gouverneur een afantie tractaat waarin het niet ontbrak aan eerbetuigingen en vriendschaps verzekeringen jegens den beheerscher van Punjab, voor, en verzocht hem, hetzelve te onderteekenen. *Runjit* had zijnen wensch geuit, om dit staatsstuk, te dezer gelegenheid, als een faddasht of vriendschaps onderpand uit handen van den Gouverneur Generaal zelven te ontvangen. *Azizo Deen* las het vóór met luider stemme, en vertaalde volzin voor volzin in het Hindostansch. Lady *Bentink* gaf, tot afscheid, den Maharadja eene fraaije snuifdoos ten geschenke, en nu zeiden de beheerscher van Indië, van den oever van den Indus tot aan de verre grenzen van Ava, onder wederzijdsche verzekeringen van eeuwige vriendschap, elkander vaarwel.

(*Overgenomen uit de Vaderl. Letteroeff.* 1833, *No.* II.)

VONDELINGEN.

Meenig een' haat zijn buurman om geene andere redenen, dan dat hij zichzelven overtuigd houdt, den haat van zijn' buurman te verdienen

De mensch is tot lijden geboren; hoe meer hij van alle hulp ontbloot is, des te geschikter wordt zijn aanleg voor godsdienst en deugd.

»Wees *vriend* alsof gij op het punt stond *vijand* te worden, en *vijand* alsof gij *vriend* werd," is een van die schrandere levensregelen, welke op zich-zelve even zoo afschuwelijk, als, door de ondervinding, praktisch nuttig zijn.

Openhartigheid is het sieraad van den man, de zoetste bekoorlijkheid der vrouw, de dwaasheid van den schurk, en de zeldzaamste deugd der gezellige verkeering.

Wanhoop niet, wanneer de stormen des levens om u gieren, want alleen uit de verwarring kan orde en schoonheid voortkomen. Eerst moet gij de basstem van den duisteren winter vernemen, voor dat uw gehoor zich in de lieflijke toonen kan verliezen, welke de adem der lente door de bloemwaranden doet henenlispelen.

(*Alg. Letterl. Maandschrift.*)

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.